

[Korsgaard.]

kan ikke være tvivlsomt. Det er et Misbrug af Ministeren, at han overhovedet har nedsat den, skubbende et Ansvar fra sig, som han skulde tage, men over for hvilket han har ment, at han ikke vilde tage det, eller han ikke har turdet tage det, idet han maaske har kunnet mene, at han kunde gøre det agitatorisk bedre, naar han kunde skyde saadanne Mænd foran sig. Men bortset fra dette Forhold er der af Huslejelovgivning i Virkeligheden kun tilbage Spørgsmaalet om Butikker, idet jeg gerne her vil have Lov til at understrege, at saa vidt jeg forstaa, taler man ganske vist om Forretningslokaler i Almindelighed, men jeg kan ikke for Alvor tro, at nogen skulde mene, at f. Eks. en Tandlæge eller Sagfører i den Forstand skulde være knyttet til en bestemt lille Kreds af en By, at det kunde være afgørende for ham, om han boede her eller der i den. Dette kan paa en helt anden Maade være afgørende for en Butikslejer.

Altsaa, jeg gentager, at saa vidt jeg forstaa Problemet, er man nu kommet saa vidt, at det eneste Omraade, hvor der overhovedet kan være Tale om at faa andre Regler ind, end man har, er i det specielle Forhold Butikslejen. At der kan være et Problem her, skal jeg ikke benægte. Nu bliver det Udvalgets Sag at finde ud af, om det er muligt at løse Problemet. For der er nemlig ogsaa et Modproblem, for hvis man beskytter Lejeren, maa man paa den anden Side ogsaa forhindre, at Lejeren gennem Salg af sin Forretning i Virkeligheden tager det ind, som han i givet Fald vilde sige, at Husejeren uden Vederlag tog ind ved, at han satte en anden Lejer ind. (Rager: Det er da Lejerens *goodwill*). Jeg forstod ikke det ærede Medlem. (Rager: Det er da Lejerens *goodwill*). Dette er ingenlunde sikkert, og det er egentlig mærkeligt at høre en saadan Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Rager, tilhørende Det radikale Parti, for enhver vil jo vide, at naar det drejer sig om Stigning af Grundværdier, siger det ærede Medlem Hr. Rager, at det offentlige bør have Fordelen deraf. (Rager: Ja, ja). Men hvad andet er det, der sker i givet Fald, hvor et Kvarter opbygges? (Rager: Det er da Mandens eget Arbejde). Er det Mandens eget Arbejde, at dette Kvarter opbygges? Det er det reneste Vrøvl. Og hvis det er tilladeligt, vil jeg bruge et endnu stærkere Udtryk.

Formanden: Jeg vil henstille, at man frafalder Brugen af de stærke Ord og i det

hele taget holder sig borte fra den Tone, man nu synes at være kommet ind paa at anvende under denne Debat. At vende nærmere tilbage til selve Sagen tror jeg var i alle Parters Interesse. Jeg henstiller, at man forsøger at gøre dette.

Korsgaard: Det er jo rent meningsløst at sige, at i det ene Tilfælde er det det offentlige, i det andet Tilfælde den private, der skal have Fordelen. I mangfoldige Tilfælde kan Butikslejeren ikke have bewirket, at Kundekredsen er vokset i Kraft af, at der er opført Bygninger ude omkring. Et helt andet Forhold er det, hvis han kommer ind paa Strøget. (Rager: Nu begynder det ærede Medlem at forstaa). Nej, nu begynder det ærede Medlem Hr. Rager at forstaa. Saa kan der naturligvis være et Grænsetilfælde, hvor Situationen er mere uklar.

Men altsaa, at ville hævde, at i det ene Tilfælde er det alene Lejeren, som har Retten, det er ganske urimeligt. Men det vil man faktisk derved, at man vil lægge Lejen fast i Virkeligheden i en ubegrænset Tid. Jeg maa derfor hævde, at til en virkelig saglig Bedømmelse af Stillingen har den højtærede Minister næsten vist sig lige saa lidt egnet som ved Konverteringslovforslagets Gennemførelse. Derfor vil jeg antage, at med Ministeren paa Kommandobroen i dette Forhold er det næsten fuldkommen sikkert, at der intet kommer ud af det; men med en mere forstandig og mindre agitatorisk præget Leder af disse Forhandlinger vilde det — maa jeg sige — virkelig være et Problem. Jeg nærer mange Bekymringer for, at ogsaa i Situationen, som den ligger, vil der vise sig overhovedet ikke at være andet end Agitation.

Einer-Jensen: Jeg tror, man kan sige, at det ærede Medlem Hr. Korsgaards Tale savnede i hvert Fald helt Saglighed. (Korsgaard: Har De nu Forstand paa det?). Jeg tror ikke, det vil være muligt for mig at bedømme det ærede Medlem efter den samme Maalestok, som han bedømmer sig selv. Det indrømmer jeg, men der gaar jo ogsaa nogle rundt og er lidt for indbildske; jeg tror, det vilde klæde det ærede Medlem at være det lidt mindre. Det ærede Medlem var i den Grad ophidset — ja, det er endnu ikke gaaet af ham, han kan ikke roligt falde ned paa Stolen —, at han kun havde læst en Skrivelse af alle de Bilag, der fandtes. Det ærede Medlem havde naaet at faa læst Grundejernes og ikke flere. Jeg synes, at det ærede Medlem efter den Maade, han